

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: 211. Fabel.

Citation: Holberg, Ludvig: "211. Fabel.", i *Værker i tolv bind 9: Niels Klim*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 441. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holberg09-shoot-idm139856959813232/facsimile.pdf> (tilgået 17. september 2021)

Anvendt udgave: *Værker i tolv bind 9: Niels Klim*

MORALSKE FABLER

209. Fabel.

Apicii Morgen-Bøn.

Apicius, en kion ung Person, men af liden Guds frygt, hørtes aldrig at bede: Alleene, naar han vaagnede om Morgen og strakte sig, sagde han løseligen: Ach Himmel! Hans Broder, som laae i Sengen med ham, og saadant merkede, sagde da engang: Min kiære Broder! Paa saadanne kolde og løslige Bønner kand ikke ventes uden kolde og løslige Bønhørelser.

210. Fabel.

Leander brystede sig engang udi et Selskab deraf, at han hvert Aar communicerede 8te gange. Een udaf Selskabet, som dette hørte, sagde: Du bryster dig deraf, at du 8te gange om Aaret gjør et Høytideligt Løfte til Gud om Levnets Forbedrelse, og at du 8te gange om Aaret strax bryder samme Løfte.

211. Fabel.

En ung Person, som aldrig forsømte at bivaane Opera og Comœdier, var engang af en Hændelse kommen udi Kirke. Da han ved sin Tilbagekomst blev adspurt, om der havde været mange udi Kirken, svarede han: Parterret var fuldt, men Logerne vare tomme.

Fabelen lærer, at hvad som meest ligger paa Hiertet, deraf er Munden fuld.

212. Fabel.

En Vandringsmand kom engang til en Stad, hvor Fruentimmeret gik med tynde Skiorte af Netteldug eller Kniplinger, saa at een der havde skarpt Syn, kunde see meere end han burte. Han forundrede sig ikke lidet derover, og gav tilkiende for sin Vert, at saadant var gandske uanstændigt. Verten sagde da: For tvende Aar siden vare Skiorter saa breede, at et hvert Fruentimmer saae ud som